

Протокол № 33

Днес 09.06.2014 г. от 11.30 ч. в Голяма зала на Младежкия дом се проведе Тържествено заседание на Общински съвет Монтана по повод празника на гр.Монтана „Свети Дух”.

Заседанието беше открито и ръководено от инж.Иво Иванов – Председател на Общински съвет Монтана и г-н Златко Живков – Кмет на Община Монтана.

ИНЖ. ИВО ИВАНОВ: Добре дошли в ремонтираната и обновена зала и сграда на Общински Младежки дом Монтана. Използвам случая да Ви поздравя с празника на Монтана „Свети Дух” и да ви пожелае здраве и късмет. На г-н Кмета и на моите колеги пожелавам да стават все по-добри стопани на красивия ни гр.Монтана. сесията е тържествена и е с една единствена точка в Дневния ред а тя е за удостоверяване на професор д-р Иван Гаврилов с почетния знак на Община Монтана. Аз ще спазя процедурата и ще покана съветниците колегите да гласуват за този Дневен ред, който е „за” моля да гласува. Благодаря, приема се. Сега ще покана по традиция Кмета на Община Монтана, който в началото ще приеме поздравленията на официалните гости и след това ще изпълни точката от Дневния ред и ще връчи почетния знак на проф. Гаврилов.

/звучи химна на Република България, химна на Европейския съюз, Песен за Монтана/

ИНЖ. ИВО ИВАНОВ: Поздравления за Георги и момичетата, не е лесно да си само момче сред толкова момичета. Аплодисменти за децата от Обединен детски комплекс „Ние врабчетата”. Г-н Кмете, заповядайте.

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Ще прочета един от поздравителните адреси:

Уважаеми господин Живков, Уважаеми дами и господа,

Приемете моите сърдечни поздравления по случай празника на Вашата община и деня на Свети Дух.

По добра традиция празненствата в Монтана ще продължат няколко дни, предлагайки богата културна и спортна програма. Вярвам, че всеки ще открие по нещо за себе си сред множеството научни конференции, изложби, концерти и спортни състезания. Тези събития са добър повод да се съберат семейства и приятели, за да се заредят с добро настроение и оптимизъм.

В миналото и днес ключовото местоположение на общината на едни от основните транспортни трасета я прави не само леснодостъпна, но и предпоставя нейното развитие, като важен стопански център. Ето защо вярвам, че с упоритост и предприемчивост Монтана може да извоюва своето добро бъдеще, да привлича активно инвестиции, гарантиращи работни места и икономически напредък.

В този празничен ден отправям към Вас г-н Кмете своите искрени пожелания за здраве и благоденствие. Честит празник! **ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ - Росен Плевнелиев**

Ваше високо Преосвещенство, Ваше Превъзходителство, представители на областната управа, у-мо ръководство, г-н Председател, дами и г-да съветници на ОбС, скъпи гости носители на най-високото отличие на Монтана – Почетния знак на Монтана. В деня на Светия Дух искам да дам възможност на нашите гости и приятели да ни поздравят. Както знаете имаме представители и гости от 11 страни. За мен е огромна чест още веднъж да дам думата на Негово Преосвещенство видинския митрополит Дометиан.

НЕГОВО ПРЕОСВЕЩЕНСТВО ВИДИНСКИЯ МИТРОПОЛИТ ДОМЕТИАН: Многоуважаеми г-н градоначалник, почитаеми г-н Председателю и членове на Общинския съвет на тържествуваща Монтана, Ваше Превъзходителство, многоуважаеми народни представители, почитаеми от 11 приятелски страни на този празник, дами и г-да, братя и сестри, за мен е особена чест и голяма радост на този ден да възглавявам църковната служба в храма на светите братя равноотобска митрополосветители на славянския род Св.Кирил и Методий, които бяха докосната от огъня и благодат на Светия Дух за да създадат азбуката на знанието до целия славянски род. Да бъдем славянския род носител на третата цивилизация в света, а България държава на духа да бъде носител пред робства, ридни и харизми, както е казано и е носела в сърцата си знанието и го е опазила и го е предавала от един на друг славянския народ. Бяхме в храма, бяхме и на площада, тържествено. Благодарихме на триединова Бога за неговото благодатно присъствие, защото живот, хармония, напредък, знание, мир, справедливост, има само там където витае божия дух. Сред думите на светия апостол Павла плодовете на духа са любов, радост, мир, дълготърпение, благодет, вяра, кротост, въздържание против които няма Закон. Всеки, който е носител на тези добродетели е истинска личност, син и дъщеря на Бога, творец, създател за лично преуспяване, семейно щастие, обществено до братолюбие национално благоденствие и световно щастие. Ето днес, сме призвани от същия този Светия Дух да бъдем заедно, да благодарим на Бога и да изпросим неговата помощ, сила, могъщество, да бъде в сърцата ни и ние да бъдем носители на божии благодатни дарове за да живеем в мир, единство тук в този град в родна България и дай Боже по целия свят. Да няма сълзи, да няма братоубийствени войни, защото за голямо съжаление ако има още недоразумения между братя, между страни кръвопролития и прочие, прокудени люде тук

и там това където е пропъден и прогонен със Светия Дух, там няма правда, няма и мир. Нека божие то благословение да пребивава в този град, върху всеки дон, върху всеки които се труди честно и достойно на попрището на тази родна българска земя, да пожелае просвещение на древна и обновена Монтана, мъдрост и любов на ръководителите тук и по цяло българско от най-високо място до последно. Да бъде народа ни единен и щастлив и както чухме от гласчетата на тези прекрасни деца химна на Монтана „те я носят в сърцата си” нека както обичат родната си майка да обичат родния си град младите поколения и да работят за нейното благощастие и любов към род и родина. Желая Ви здрави и благополучие и напредък. Честит празник и за много години. Позволете ми понеже чух за наградата, една достойна награда, която очаква с достойнство да получи уважаемия д-р Иван Гаврилов, един прекрасен мъж, роден в тази област на китна България, един благодател от Светия Дух човек. Който връща в нов живот, който е дарител на църкви, манастири. Който не знае покой от любов към човека. Ето такива хора са достойни за награда, за пример и почит. Честито на многоуважаемия приятел.

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: У-ми дами и г-да, у-ми колеги, имаме много поздравителни адреси. Благодаря на г-н Якимов Народен представител в 42-то Народно събрание, че имаме присъствие на Народен представител на нашия празник. Получихме телеграма от г-н Златко Тодоров, получихме телеграми от много общини, мой колеги в страната, както и от представители на различни институции на българската държавност ОДП, РПУ и редица други институции и от Областния управител. У-ми дами и г-да, позволете ми сега да дам възможност за приветствие към нас, към нашия празник на част от партньорите ни, от побратимените ни градове, които днес са тук на нашия празник. Искам да кажа, че различната програма ни кара да приемем италианците от Нови Лигуре в началото на Юли, китайците от Чун Цин в началото на Септември, но днес тук на нашия празник са представители на пет от побратимените ни градове с които имаме дългогодишни партньорски връзки с полския град Бялоград, сега полагаме началото на тези взаимоотношения. Позволете ми първо да дам думата на г-н Пранову Правирокусумо, който е представител на мисията на Индонезия в България и да кажа, че ние партнираме с тази четвърта по население държава в света чрез непрекъсната размяна на делегации, икономически, културни, туристически. Заповядайте.

ПРИВЕТСТВИЕ ОТ ПРАВИРОКУСУМО

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: У-ми дами и г-да, една поговорка на балканите казва, че който уважава съседа си уважава целия свят. Не винаги е така, за съжаление, но ние имаме много добри примери в тази част. За мен е чест да престаря бих казал една легенда в местното самоуправление на Пирот г-н Милан Попович. С нашите съседни от другата страна на планината изпълняваме четвърти проект, а утре в 11,00 ч. предстои да открие проекта за комунална техника, които е близо за 800 хил.лв., който много ще ни помогне на нас в комуналните дейности. Нашите приятели от Сърбия вече го използваха по неприятен повод с наводненията в Парачин и Ягодина, така че радвам се че съседите ни от Пирот са тук.

ПРИВЕТСТВИЕ ОТ Г-Н МИЛАН ПОПОВИЧ

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Господин Попович, каза че сме лидери на програмата по ТГС България Сърбия, в челните редици сме и на една друга програма по ТГС между България и Румъния, като страни членки вече на европейския съюз. Освен участниците във фолклорния фестивал от Бъйлещ Крайова, които са в момента на централния монтаж площад се радвам, че мога да приветствам делегацията от румънския град Каракал и лично на новия Кмет Едуард Клаудиу.

ПРИВЕТСТВИЕ ОТ Г-Н ЕДУАРД КЛАУДИУ

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Нашите контакти с чехите, дължим на словаците. Така се случи, че днес Банска Бистрица не успяха да дойдат за сметка на това имаме много голяма делегация от 40 човека на образование и култура от един средно европейски страхотно красив и хубав град какъвто е Храдец Кралове, затова за мен е чест да дам думата на г-жа Ана Мацлова. Г-н Великов, да Ви помоля в превод, тъй като Вие сте женен за чехкиня, три дъщери имате така че надявам се нещо от езика да сте научили.

Г-Н БОРИСЛАВ ВЕЛИКОВ: Да кажа, че Ана Мацлова се е подготвила нека да чуем нея и после ако се наложи ще се включва.

ПРИВЕТСТВИЕ ОТ Г-ЖА АНА МАЦЛОВА

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Благодаря. Да припомним, че освен делегацията сега в Септември Кукления театър на Храдец Кралове и Таня Финкова, която е директор и съпруга на Сденег Финг ще присъстват също тогава по време на нашите национални празници в България.

У-ми дами и г-да, позволете ми сега да приветстваме един от новите ни партньори хубавия полски град Бялоград г-н Кристоф Багински – Кмета на града, Председателя на ОбС и много общински съветници от това хубаво място в Полша.

ПРИВЕТСТВИЕ ОТ Г-Н КРИСТОФ БАГИНСКИ:

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Смятам да подхожда като Президента на Републиката, който уважава всички председатели на народни събрания, затова Председателя на 39-то Народното събрание г-н Великов, заповядайте за приветствие.

Г-Н БОРИСЛАВ ВЕЛИКОВ: Ваше Високо Преосвещенство, у-ми Народен представител, у-ми г-н Председател на ОбС, у-ми г-н Кмете и най-вече скъпи приятели, общински съветници разбира се, няма да изброявам повече тъй като трябва да спомена вероятно журналистите и всички уважавани от мен хора, които са в този град. Аз откликнах на тази покана на г-н Кмета за днешния тържествен ден за да се убедя още веднъж, че празника на Светия Дух като че ли наистина озарява така хора на Монтана отвътре, както вече спомена Владиката Дометиан. Ден в който възпитано от човек се облагородява като че ли и е склонен да види положителните примери, които Монтана дава най-малкото на другите части на България, ето да кажем в международно отношение, в спортно и в много други. Бих искал тук да спомена онези хубави кънове добри примери на добро взаимодействие между Кмет, ОбС, когато става дума нещо за доброто на Монтана. Така ми се струва, че тези кънове ще множат и за в бъдеще. Бих желал когато мога това също така да го подкрепям. Тъй като мисля че в дни като тези които преживяваме в момента в България подобно единение, когато е за благото на хора е нещо което трябва да се подкрепя от всички нас. В този смисъл един бивш Председател на НС би могъл може би малко да допринесе и за в бъдеще, както се е опитвал и в миналото. Честит празник на всички.

ИНЖ. ИВО ИВАНОВ: Ще помоля един човек, който в последната една година работихме много добре. Той беше в качеството на общински съветник, след това беше в качеството на Областен управител за мен е удоволствие да дам думата на Анатолий Младенов, който винаги има какво да каже.

Г-Н АНАТОЛИЙ МЛАДЕНОВ: У-ми съграждани, Ваше Преосвещенство, у-ми г-н Председателю, у-ми г-н Кмете, колеги общински съветници, гости на гр.Монтана, аз благодаря за поканата и за честта да бъда заедно с Вас на днешния празник. Искам да пожелая на управата на града и на всички граждани на Монтана да работим заедно за добруването и бъдещето на гр.Монтана и общината. Не случайно е община, защото ние сме една общност, в която трябва да работим заедно за да живеем по-добре. Благодаря Ви още веднъж. Честит празник на всички, здраве и късмет и да имаме добри дни, не само на празници.

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Г-н Петър Якимов член на 42-то Народно събрание на Република България.

Г-Н ПЕТЪР ЯКИМОВ: У-ми съграждани от всички населени места, които сме ние народни представители на цялата област и така трябва да бъде, Ваше Високо Преосвещенство, г-н Кмете, г-н Председател на Общински народен съвет, у-ми общински съветници, гости, у-ми г-н Великов, искам и аз от разнородната група на народни представители от Област Монтана да ви честитя празника, да сте живи и здрави. Дай боже действително да има и по-добри дни за нашия гр.Монтана и за нашата област. Всеки с каквото може на позицията която е в момента да помогне тези наши съграждани в този град и в тази област да живеят по-добре да го направят. Още един път на гостите – радвайте се на богатата програма, която е подготвена и си занесете хубави спомени във Вашите родни места. Честит празник на всички.

Г-Н ЗЛАТКО ЖИВКОВ: Искам на края специално да поздравя ОбС Монтана. Това е не само акт на добра воля, а наистина смятам че един изключителен период в момента в развитието на нашия град за всички решения и за цялата подкрепа при изпълнение на многото проекти и огромни задачи, които има в момента да решава Община Монтана. Благодаря ви, че в толкова много случай пренебрегнахте личните си пристрастия за да бъдем всички готови да изградим, да съхраним нашия дом Монтана.

На основание Правилника за почетните отличия на Община Монтана и Решение № 892/22.04.2014 год. на ОбС Монтана, Община Монтана удостоява с най-високото си отличие Почетен знак на Община Монтана за изключително големите му заслуги в областта на медицината и дарителска дейност г-н Професор д-р Иван Гаврилов Георгиев.

ПРОФЕСОР Д-Р ИВАН ГАВРИЛОВ ГЕОРГИЕВ: Ваше високо Преосвещенство, ваше Превъзходителство, у-ми г-н градоначалник – тази дума страхотно ми харесва и е чисто българска, у-ми членове на ОбС т.с. местния парламент, скъпи гости от далечни и близки страни, приятели, мой учители и всички останали, които сте гости на Монтана, естествено, че се вълнувам с огромна

благодарност приемам това звание, но искам само да подчертая, че в Библията пише: Не нам, не нам, а имени Твоему Бог. Смятам, че всеки, които се е родил от този горд балкан овейан с живите легенди на Славко Григоров овейан с безкрайните пътеписи на Милан Миланов, който е преминал през тучните равнини с безкрайното плодородие на Златията и е стигнал до мъдрия Дунав, който е видял олтара на Бога в скалите на Белоградчик никога, никого няма да може да бъде различен и няма да предаде този край. За мен Северозападна България е духовното място и аз приемам това нещо, от името на всички и то не е мое, то е на всички. Защо? Защото от прадедите ни, онези, които са разгромили и не са позволили да поругае честа им Александър Велики – владетеля на целия свят не е успял да го победи трибалите до нашите горди прадеди, които са опазили и вяра и език и култура. Онези които са били на кръстопътя на най-жестоките събития до ден днешен, ние сме съхранили в себе си онази гордост и онова човеколюбие за което говори Негово Високо Преосвещенство. Разбира се ако я нямаше вярата и ако я няма вярата в момента на дали ще можем да запазим всичко това. Преди да Ви благодаря искам само едно отклонение да Ви разкажа нещо, което се случи с мен преди много години и с огромно преклонение пред моята бивша Директорка г-жа Надежда Анастасова, който се е докоснал до нея винаги ще я помня и ще я обичат. Беше 15 Септември 1973 год. един прекрасен слънчев ден и много топъл. Тогава аз трябваше да бъда в IX-ти клас и действително бях в IX-ти клас. Тържественото откриване в двора на гимназията се ръководеше от нея, ние всички бяхме много щастливи с приповдигнат дух и т.н. до момента в който трябваше да влезем в Алма матер. Първо влязоха единадесетокласниците, после десетокласниците и накрая ние. Аз бях в IX-ти клас в един от последните паралелки така се паднах „Д“ паралелка и когато минахме покрай учителите изведнъж другарките, /тогава така беше/ Прокопиева и Стамболиева ми казаха – Абе, ти къде си тръкнал? Аз се спрях вкаменал, обувките ми бяха изрядно лъснати, панталона ми беше безкрайно изгладен с ръбове на които можеш да се порежеш, бялата ми риза с емблемата и вратовръзката си бяха на място, шапката ми с монограма беше на място, но по съвет на моята майка понеже беше много топло тя ми облече една много красива плетена от нея блуза, както тя умее да го прави, която рязко нарушаваше правилника на училището. Казаха ми иди и се облечи като ученик и тогава ще дойдеш! Сиреч, ме изгониха. Аз бях единствения от няколкостотин, който беше изгонен. Няма да Ви казвам с каква скорост стигнах до вкъщи – пансиона на немската гимназия и след това се върнах и другарката Жечкова, която преподаваше физика каза – о, значи си могъл да бъдеш добре облечен. Няма да забравя, че като си тръгнах уважаемите от мен учителки казаха – ама пък какъв хубав пуловер си облякъл. Казвам го това нещо, защото от този момент, когато ме върнаха аз се научих да уважавам институциите. Институциите са затова да бъдат уважавани, да имаш преклонение пред тях и да дадеш дял от своя живот на тези институции. Спазвал съм го и го спазвам до ден днешен. Втория епизод беше на 23 срещу 24-ти Май 1973 год. когато ние абитуриенти в едно сплотено семейство празнувахме завършването с еуфорията на сегашните абитуриенти и осъмнахме в хотел Огоста тогава. Тъй като духовата музика в която аз свирех и в гимназията и в прогимназията се състоеше от 11 човека, а ние четирима напускахме сутринта рано скитайки по улицата се присъединихме към манифестацията, която се провеждаше по традиция и тогава царство му небесно Димитър Илиев каза – Момчета, няма да може да мине духовата музика без Вас. С костюмите и със съответните инструменти ние достойно представихме гимназията. Това са двата епизода, които няма да забравя. Още веднъж Ви моля да ме извините за вълнението, но то е обяснимо. Благодаря на всички ви. Благодаря на моите учители, благодаря на родителите ми, благодаря на моето прекрасно семейство, на г-н градоначалника и на всички Вас затова, че ме удостоихте. Тъй като моето дълбоко верую е, че човек не трябва само да получава, а трябва и да дава и по това, което е дал се познават неговите дела, аз искам да благодаря още веднъж на г-жа Надежда Анастасова, която искам да направя следното нещо в нейно лице и разбира се в присъствието на г-н градоначалника. Когато ние бяхме в гимназията си броехме стотинките, защото такова беше времето, предполагам, че и до ден днешен учениците си броят стотинките и така е редно, предполагам, че и до ден днешен взаимоотношението между учители и преподаватели е на такова високо ниво, че до края на живота си те да ги помнят и да ги уважават. Нещо което направих преди години за училището в моето село искам да го направя сега. Искам да направя едно дарение, което да ознаменува най-добре представилият се ученик и ученичка, завършвайки гимназията, като ще помоля това да стане от тази година независимо от това, че те вече са дипломирани, искам да направя едно дарение всяка година да се дава на тези двама заслужили ученици по 500,00 лв. като сумата е за пет години. Нека няма традиция това да бъдат само отличници, а това да бъдат хора, които са показали родолюбие и особено родолюбието към нашия край, защото както каза един от любимите ми преподаватели проф. Борисов родом и живял дълго време в Белоградчик,

Северозападна България не е Северозападна, тя губи чедата си, защото ги дава да служат на майка България в другите части на страната където недостигът. Второто нещо, което искам да направя това е, че преди време, а именно 2007 год. възстановихме Негово високо преосвещенство отслужи възстановяването на храма в с. Горна Ковачица, това е селото в което аз съм израснал, т.с. родното село на майка ми. До този храм се намира една светиня, която е забравена и която селото с общи усилия успя да я спаси, защото искаха да я купят и да я разрушат да я използват за дървен материал, това е училището, то не нарича Кирил и Методий и покрива му е в ужасно състояние. Сега разбрах, преди да започне сесията, че към този знак има и парична награда, аз я давам тази парична награда с обещанието да помогна още за възстановяване покрива на това училище, защото аз съм учил там три години, а преди мен и след мен са учили 1000 млади деца и хора, които в крайна сметка от там са тръгнали, от там е бил прозореца към света и ще дам тези пари на моята роднина, така Евка Андреева, чиито баща беше един достоен Кмет на селото. Сигурен съм, че те ще бъдат в добри ръце и се надявам се до края на годината да възстановим покрива на училището, а пък то иначе е здрава постройка. Последното нещо, което искам да направя, това е да подаря на г-н Кмета тези две книжки с позволение на авторите разбира се Милан Миланов „Иван Вазов и Берковица” сигурно я знаете, сигурно може би я имате, но нека да стои в кметството, да Ви бъде наръчник. За две години и осем месеца Иван Вазов престои в Берковица, а той е обиколил навсякъде нашия край и в Чипровци е сътворил на-хубавото нещо вдъхновявайки се именно от Северозападна България и от Лопушанския манастир и от Чипровци и от Белимелица и от персонажите за Под игото и нова земя и т.н. Тази книга е страхотна, плюс двете книжки на моята майка, която прописа на старини, но всеки който ги е прочел каза „Я, това е от моето детство”. Заповядайте. Още веднъж извинявайте за вълнението ми, но то не може да бъде подправено. Искам да благодаря на моята съпруга и на моята дъщеря, които са ме подкрепяли през цялото време и да кажа, че дъщеря ми е достоен наследник на дядо си проф.Станко Киров, а пък моята съпруга когато жертваше всичко за моето просперирание има невероятно заслуга към нашия край, корена и е от Берковица не само това, че нейния баща е бил в Монтана и името му до ден днешен се споменава с добро не само с това, че нейния дядо Янаки Панов е бил един от водачите на септемврийското въстание, но и това че нейния пра пра дядо игумена Дионисии е от нейния род, който е възстановил Лопушанския манастир. Благодаря Ви. Всичко добро и честит празник.

ИНЖ. ИВО ИВАНОВ: Благодаря на проф. Гаврилов. Беше много прочувствено. Това до някъде стана традиция след доц. Петров, който също се радва на монтанската номинация за почетен гражданин. Имаме заявката на г-жа Ксения Йотова да каже няколко думи. Г-жо Йотова, аз Ви моля тук да дойдете на микрофона, тя има отношение към същото това училище знаете.

Г-ЖА КСЕНИЯ ЙОТОВА: И моето вълнение ще простите, защото се обръщам към проф.Гаврилов, като директор на нашето общо любимо училище, което и двамата сме завършили. От името на всички ученици, които са минали през него и всички наши учители, които са ни учили с благодарност че гимназията произвежда такива качествени родолюбиви и достойни граждани на Монтана. От 33-ма почетни граждани на Монтана повече от половината са ученици и учители на гимназията. Така че това училище, което скоро време ще навърши една прекрасна 100-годишна възраст продължава да е стожер на духовността в този град. Надявам се, че г-н Гаврилов, както и до сега ще обича и ще уважава нашето училище и това е един дребен спомен затова, че двамата сме минали от там.

ИНЖ. ИВО ИВАНОВ: Пожелавам на всички прекрасен ден дано тези българи и тези хора от нашия край, които са излезли по същия начин се обърнат, защото професора много добре го каза нашето богатство, нашите хора, нашите деца са на всякъде в България. Благодаря разбира се на д-р Юли Александров за добрата идея за този ден. Пожелавам на всички весел празник и успех.

Заседанието бе закрито в 12,30 часа

Протоколчик:.....

/Мария Петрова/

Председател ОбС:.....

/инж. Иво Иванов/